TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

ENVER GÖKÇE'DEN BİR ŞİİR

Yazan: **Ramazan Turgut** - 24 Kasım 2011

2011 yılı Enver Gökçe'nin 30. Ölüm yıl dönümü. 19 Kasım 1981'de aramızdan ayrıldı.

Türk şiirinin en özgün temsilcilerinden olan GÖKÇE, 1940 kuşağı olarak bilinen şairler içinde en çok saygı duyulan insandır.

Bu saygının kaynağı, hem şiirlerindeki ustalığında, hem de ilkeli, tutarlı yaşamında aranmalıdır.

1920 yılında Erzincan-Kemaliye, Çit köyünde başlayan yaşam yolculuğu, 19 Kasım 1981'de yeğeni Ayten ŞİNİK'in evinde noktalanan Enver GÖKÇE'nin şiirleri güncelliğini yitirmemiştir. Güncelin içindeki kalıcı olanı yakalama ustalığı, yerelden ulusala, ulusaldan evrensele geçişteki ustalık, Enver GÖKÇE şiirlerini ölümsüzleştiriyor. Şiirlerini okuyun bu güzel şairimizin. Göreceksiniz yeni yazılmış gibi gelecektir şiirler. Buna örnek olabilecek bir şiirini sizlerle paylaşmak istiyorum.

Van depremi hepimizi acılarla sarstı… Başka acıların yanında deprem acısını da yaşamaktayız… Sizleri şiirle baş başa bırakırken, Enver GÖKÇE'yi de saygı ve sevgiyle, özlemle selamlıyorum.

AĞIT

Teller iletmez haber, direkler devrileli

Kara haberdir gökler kuşlar görüleli

Anam, bacım yok içinde, nerededir yareli?

Adapazarı! Erzincan oldun, türkülerdesin;

Bir bahar akşamında ölün, yüreklerde yasın,

Şahan mı vurdu kolun, yaralı turna mısın?

Doyulmaz dünyada; insanın çilesi ölüm.

Ne çare, geldi türküler yakılası ölüm

Ah! böyle mi kahredilir? Yıkılası ölüm.

Bu muydu çarşın, mahşer mi kurdular yerine?

Yine mi “çağrışak kurtlar ve kuşlar” yerine!

Karalar giymişiz kutlu kumaşlar yerine.

Gurbette yar vardı, mendili işlememiş,

Tarlalar hazandır, tütüne başlanılmamış

Bir mendil ver n’olur, çevresi yaşlanılmamış.

Ağlarım; bu yürek sevdaya uyası değil

Türküm var: Harput, Diyarbekir mayası değil

Garibim: İçimde Eğin’in havası değil.

Bir yaprak sarmadım yarana, yaran çözerim.

Bir mısra gülmedim, dosta ağıt dizerim.

Uğruna destan yazılası, Adapazar’ım

(Ülkü, s.43, 1943-Ankara)

Hoş ve esen kalınız.

Yorum Ekle

Ramazan Turgut

X